

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

ΑΡΙΘ. 94.

Συνδρομή προπληρωτία, διὰ τοῦς
ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀνά 12 φύλλα
Δραχ. 3.
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φύλλ: 24.
Φράγ: 7.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμμὴ
ὄβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐταῦθα εἰς
τὸ Τυπογραφ. «Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» ἢ
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ Φ. ΟΔΔΠ.

ΚΕΡΚΥΡΑ, τῇ 14 Μαΐου 1864.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Συνεπεῖα τῆς Συνθήκης τῆς 17/29 Μαρτίου Ε. Ε. ὑπογραφείσης ἐν Λονδίῳ καὶ λαβούσης ἔννομον ἰσχὺν διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Μαρτίου Ε. Ε. Νόμου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1863 ψηφίσματος τῆς Ἠ΄ Ἰονίου Βουλῆς καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου Νόμου περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἰονίων Πληρεξουσίων.

Θέλοντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἔνωσιν τῆς Ἰονίου Πολιτείας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.ον Διορίζομεν τὸν Κ. Θρασύβουλον Α. Ζαΐμην, Πληρεξούσιον τῆς Β΄ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους.

Ἄρθρον 2.ον Ὁ ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μεταβαίνων ἀμέσως εἰς Κέρκυραν, θέλει συμφωνήσει μετὰ τοῦ Λόρδου Μ. Ἀρμοστοῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παραδόσεως τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ τῆς ἀποσιβάσεως τῆς Ἡμετέρας στρατιωτικῆς Δυνάμεως πρὸς κατάληψιν αὐτῶν, καὶ θέλει ὑπογράψαι τὰ ἐπὶ τούτοις συντακτέα πρωτόκολλα.

Ἄρθρον 3. Ἄμα τῇ καταλήψει τῶν Ἰονίων Νήσων παρὰ τῆς Ἡμετέρας στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος ἀναλαμβάνει, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις, τὴν διοικητικὴν αὐτῶν διεύθυνσιν.

Γὰ πρὸς ἐκδόσιν Βασιλικῶν διαταγμάτων διὰ τὸν διο-

ρισμὸν τοῦ ἀπαιτουμένου εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ προτάσει, ὁ Ἐκτακτὸς Ἀπεσταλμένος θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρον 4.ον Πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ πρὸς ἐφαρμογὴν παντὸς μέτρου ἀσφαλείας, ἡ Ἡμετέρα στρατιωτικὴ δύναμις θέλει χωρῆγαι πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὸν Ἀπεσταλμένον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐκτελοῦσα τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.ον Εἰς τὸν ἔκτακτον ἀπεσταλμένον ἀνατίθεται πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν διοικητικὴν δικαιοδοσίαν πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων τῶν Ἰονίων Νήσων.

Πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ὁ Ἐκτακτὸς Ἀπεσταλμένος θέλει ἐνεργήσει τὰς ἀπαιτουμένας διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Λόρδου Μ. Ἀρμοστοῦ καὶ πρὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παραδόσεως τῆς χώρας.

Ἄρθρον 6.ον Ὁ ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος θέλει παραλάβει ὅλα τὰ ἄρχεα τῆς Ἰονίου Πολιτείας καὶ θέλει φροντίσει περὶ τῆς φυλάξεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.ον Ὁ μισθὸς τοῦ Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου πληρωθησόμενος ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν Ἰονίων Νήσων, μέλει νὰ κανονισθῇ ἀκολούθως.

Ἄρθρον 8.ον Ἄμα ἀποπερατωθεῖσων τῶν ἐκλογῶν, παύουσι τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου, πᾶσαι δὲ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀναφέρονται ἐκτοτε ἀπὸ ἐπιθέσεως εἰς τὰ ἀρμόδια Ἰπουργεῖα.

Εἰς τὸ Ἡμέτερον Ἰπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήναι, τῇ 25 Ἀπριλίου 1864.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΗ ΒΥΒΛΙΟΘΗΚΗ

(Ἰπογεῖ.) Ζ. ΒΑΛΒΗΣ, Γ. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Χ. ΖΙΜΒΡΑΚΑΚΗΣ, Π. ΚΑΛΑΓΓΑΣ,
Μ. Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οι εκλεχθησόμενοι Πληρεξούσιοι.

Ἡ ἐνεστώσα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ προσφιλεστάτου Βασιλέως ἡμῶν κατάστασις δὲν εἶναι βεβαίως ἐκείνη, ἣν ἐκαστος ἐπροσδόκα! Ἀφοῦ ἡ σκληρὰ Διπλωματία πολλὰ ὑπεσχέθη εἰς τε τὸ ἔθνος, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα αὐτὸν, ἐγκατέλειψεν ἐπὶ τέλος σκληρῶς ἀμφοτέρους. Καὶ τὸν μὲν Βασιλέα κῆρύχισε μόνον καὶ ἔσπευσε νὰ περιβάλῃ μὲ συνταγματικὸν στέφανον (διότι οἶδεν ἡ καταχθόνιος, ὅτι καλὸν τὸ σύνταγμα) τὸ δὲ ἔθνος ἐγκατέλειψε καταφθιρόμενον ὑπὸ μεγάλων ἀναγκῶν— Καὶ στρατὸς μὲν εἰς ἐντελῆ ἀτάξιαν διακείμενος, ἔπρεπε νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν, ἔθνος ἐνέλευσις δὲ συγκειμένη, κατὰ μέγα μέρος, ἀπὸ ἀνθρώπων μὴ συνειδῶτας τὴν ἐντολήν των ἔπρεπε νὰ τὸν ὑποδεχθῆ, καὶ νὰ ἐργάζηται, φόβῳ δῆθεν πατριωτικῶ κινουμένη, μὴ ὁ συνταγματικώτερος τῶν Βασιλέων, παραβιάσῃ τὸ σύνταγμα! Ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως ὅθεν τοῦ Προσφιλεστάτου Βασιλέως ἡμῶν μέχρις ὥρας, καὶ ὁ στρατὸς ἔδωκεν δείγματα μεγάλης ἀπειθαρχίας, καὶ ἡ ἔθνος ἐνέλευσις μεγάλης ἀνικανότητος ὡς πρὸς τὸν ὁποῖον ὠφελεῖ νὰ ἐπιδιώκῃ σκοπὸν ὥστε καὶ ὁ μὲν ἐπανειλημμένως λυποτακτῆσαι, διελύθη, καὶ ἡ δὲ ἤκουσεν ἐντὸς τοῦ κόλπου τῆς, πρότασιν, τείνουσαν νὰ περιορίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλικὴν κυριαρχίαν. Ἐν τούτοις τὸ ἔθνος μετρᾷ σήμερον χρόνον ἰκανὸν ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ προσφιλεστάτου Βασιλέως, καὶ οὐδεμίαν θεραπείαν εἶδεν εἰς τόσας ἐπειγούσας ἀνάγκας, διότι οἱ καταχθόνιοι οὗτοι δαίμονες, ἐμποδίζουσι συστηματικῶς τὸ καλόν. ὦ! πῶς νὰ μὴ λυπῆται, πᾶσα ἑλληνικὴ ψυχὴ, ὅταν διὰ τῆς ἀπλουτέρας συμπαραβολῆς ἴδῃ, πῶς ὁ Μαξιμιλιανὸς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν μακαρίαν τοῦ Μηραρχαίρου διαμονὴν του, ὡς Αὐτοκράτωρ τοῦ Μεξικοῦ, καὶ πῶς ὁ Προσφιλεστάτος Βασιλεὺς ἡμῶν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας του, ὡς Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος . . . ὁ μὲν διὰ μεγάλης χρηματικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἰσχύος, ὁ δὲ διὰ τῆς μόνης ἀγάπης τοῦ λαοῦ του! Πῶς νὰ μὴ λυπῆται τις, πρὸς τὰς εἰλικρινεῖς, καὶ μεγάλαις πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τοῦ Μεξικοῦ, καὶ πρὸς τὸ Μεξικὸν αὐτὸ συμπάθειαν τῆς Γαλλίας, πρὸς τὴν ψευδῆ καὶ καταχθόνιον διπλωματίαν, τὴν προστατεύσασαν τὰ ἑλληνικά; Ἀλλὰ νῦν ταῦτα πάντα ἐγένοντο, καὶ τὰ γινόμενα οὐκ ἀπογίνονται, ἂν καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὀλόκληρον καὶ συναισθάνεται, καὶ λυπῆται, καὶ ἀγανακτεῖ ἐν μέσῳ ὅμως καταστάσεως τοιαύτης, δύο τινὰ παρουσιάζονται τὰ ἐπεία ἂν καὶ ἅπαντες τὰ γινώσκωμεν, καὶ τὰ αἰσθανόμεθα, ἐπείγει μὲν γὰρ, νὰ ἐπιστήσωμεν ἐπὶ αὐτῶν τὴν προσοχὴν μας ἅπασαν, καὶ ἀσπαζόμενοι αὐτὰ ἐγκαρδίως ὡς μόνην ἄγκυραν τῶν ἐλπίδων μας προῶμεν μετὰ θάρρους, ὅπως καὶ τὸ ἔθνος ὀρελήσωμεν καὶ τὸν Θρόνον ὑποστηρίξωμεν.

Καὶ πρῶτον, δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τὸν ξένον βοήθειαν, πρέπει ἀπ' ἐναντίας νὰ πεισθῶμεν, ὅτι ἡ σκληρὰ διπλωματία, θεωρεῖ καὶ τὴν ἐλαχίστην πρόβον τοῦ ἔθνους, ὡς τείνουσαν νὰ ἐπιφέρῃ πληγὴν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, ἡ ἀκεραιότης τοῦ ὁποῖου, ἐνδιαφέρει τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην, πολὺ περισσώτερον ἀρ' ὅσον

κατὰ τὸν Μέσον Αἰῶνα ὁ Ἅγιος Τάφος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν . . .

Δεύτερον, μόνον, καὶ διὰ τῶν δυνάμεών μας μόνον, νὰ ἐνωθῶμεν εἰλικρινῶς, ἐγκαταλείποντες τὰ μαῦρα πιάτη, τὰ σκληρῶς διαίρεσαντα μέχρις ὥρας ἡμᾶς, καὶ ἂν μὲν εἶναι ἀληθῆς, ὡς εἶναι βέβαιοι, ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀγαθοὶ καὶ ἐνάρετοι, περιμένουν ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς Ἑπτανήσιους βοήθειαν, καὶ ἀγάπην, εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι δυνάμεθα, ἐνούμενοι μετ' αὐτῶν, νὰ πράξωμεν μέγα καλόν, καὶ τὸ ἔθνος βοηθοῦντες, καὶ τὸν Θρόνον ὑποστηρίζοντες.

Καὶ ἰδοὺ παρουσιάζεται ἡ χριστιοτέρα καὶ σοβαρότερα τῶν περιστάσεων. . . Αἱ μέλλουσαι ἐκλογαί, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται. Ποιοὶ πρέπει νὰ ἦναι οἱ πληρεξούσιοι; ποίους πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν;

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰψίστου, τοῦ ὑπογάντος τὸν θάνατον διὰ τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ τοῦ προσφιλεστάτου Βασιλέως ἡμῶν, τοῦ στηρίζαντος τὸν Θρόνον του εἰς τὴν μόνην ἀγάπην τοῦ λαοῦ του καὶ ἐπὶ ἑρείπιων, τοῦ εἰλικρινῶς ῥιφθέντος εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἄνευ ἰσχύος, ἡ βοήθειας ξένης, νὰ σκεφθῶσιν σοβαρῶς καὶ θρησκευτικῶς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἔχουμεν ἀνάγκην ἀνθρώπων διακρινόμενων διὰ τε τὴν ἰκανότητα, τιμιότητα, φρόνησιν, πείραν εἰς τὰ πράγματα, ἀγάπην πρὸς τὸν Βασιλέα, πρὸς τοὺς νόμους, τὴν τάξιν, τὰς βάσεις ταύτας πάσης μελλούσης εὐημερίας. Ὅσοι εἴμεθα χριστιανοὶ, ἀγαθοὶ οἰκογενειάρχαι, ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος μας, τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας, αὐτοὺς πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν, οἷοι δὴ ποτε κόμματος εἶναι, οἷοι δὴ ποτε καὶ ἂν ὦσι. Πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὰ παρελθόντα, νέα καὶ μεγάλ, ἀπροσδόκητος καὶ πολυστένακτος φάσις πραγμάτων, μᾶς ἀναγκάζει νὰ τὰ λησμονήσωμεν, καὶ δίδοντες ἀμοιβαίως τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἀγάπης, νὰ ἐνωθῶμεν καὶ νὰ ἐνεργήσωμεν ἅπαντες πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, φωτίζοντες τὸ κοινὸν καὶ στηρίζοντες τὴν καλὴν ἐκλογὴν. Τὸ ἔργον εἶναι μέγα, μεγάλη καὶ φοβερὰ ἡ εὐθύνη πάντων, καὶ τῶν ἐκλεχθησομένων καὶ τῶν ἐκλογέων· τοιοῦτους νὰ ἐκλέξωμεν, καὶ ἄνευ τῆς θελήσεώς των, ὅταν ἡ πατρίς ἔχει ἀνάγκην, οὐδεμίαν αἰτία ἰδιαιτέρα δύναται ποτὲ νὰ παρεμποδίσῃ τὸ μέγξ τοῦτο καθήκον.

Ἄν ἐκλογὴ τοιαύτη γίνῃ, εἶναι ἐλπίς μεγάλη, ὅτι διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ τούτου τῆς ἀγάπης, τῆς συμπνοίας καὶ τῆς ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως, μέγα καὶ ἄμεσον καλὸν θὰ ἐπέλθῃ, εἰς τὴν ἐνεστώσαν τοῦ ἔθνους κατάστασιν, καὶ συγχρόνως τίθενται βάσεις στερεαί, διότι ἀγαθὰ ἑλληνικαί, καὶ οὐχὶ ξέναί τῆς μελλούσης εὐημερίας του. Ἄλλως, ἂς ἀποκαλεσθῶμεν ἀπὸ τοῦδε προδόται τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως, διότι ἡ ἐσχάτη πλάνη ἔσεται χειρὼν τῆς πρώτης, διότι δίδωμεν καὶ νέας ἀφορμὰς εἰς τὴν σκληρὰν διπλωματίαν νὰ λέγῃ ὅτι εἴμεθα ἀνάξιοι νὰ συγκαταβῆθῶμεθα μετὰ τῶν ἔθνων, καὶ νὰ ἔχωμεν Βασιλέα, διότι τέλος κινδυνεύει βεβαίως καὶ αὐτὴ ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἔθνους, οἷοι γάρ τε τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν! . . .

Και επανερχόμενοι επί του αντικειμένου της προσεγγιζούσης εκλογής των πληρεξουσίων, του σοβαρωτέρου και χρισιωτέρου των ζητημάτων, ως είπομεν προηγουμένως, διότι εξ αυτού εξαρτάται ή μέλλουσα του Έθνους ευημερία, ή ή μέλλουσα καταστροφή του, είναι αναντίρρητον, ότι το Έθνος ολόκληρον έχει άμεσον ανάγκην να μορφωθῆ, ούχι, τὸ επαναλέγωμεν, διὰ τῆς βοήθειας τοῦ ξένου, ἀλλὰ διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ τῆς ἰδίας ἡμῶν ἀγάπης, τοῦ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς. Διὰ τῆς καταβολῆς τοιούτων μεγάλων καὶ πολυτίμων κεφαλαίων, δυνάμεθα, βεβαίως, νὰ θέσωμεν βάσεις καλὰς τῆς μελλούσης ευημερίας του. Ἄλλως τε τὴν μὲν πρὸς τὸ ἔθνος βοήθειαν τοῦ ξένου πρέπει νὰ δεχώμεθα, καὶ εὐκρινῶς νὰ εὐγνωμονῶμεν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἑλλάς, μικρὰ μὲν καὶ ἀδύνατος ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐμπεριέχει ὅμως ἐν ἑαυτῇ τοῦ μέλλοντος μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῆς τὰ στοιχεῖα, ἡ Κακοῦργος Διπλωματία ἢ καλῶς τοῦτο γινώσκουσα, καὶ ἡ αἰείποτε φοβουμένη μὴ ποτὲ ὁ Ἕλληνα, λάβῃ γῆν, καὶ κινήσῃ τὴν γῆν, παρεμβάλλει συστηματικῶς προσκόμματα εἰς τὴν φυσικὴν τάσιν τῆς προόδου τῆς, ἵνα ὅσον τὸ δυνατόν τὴν ἀπομακρύνῃ, προσπαθοῦσα νὰ μινγύηται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τῆς, ραδιοουργοῦσα, καὶ πλέκουσα, ἀνησυχίας, καὶ διαιρέσεις, καὶ τότε ἀντὶ νὰ αἰσθανώμεθα τὸ μέγα τοῦτο κακόν, καὶ νὰ τὸ ἀποκρούωμεν ὅλαις δυνάμεσι, προσκολούμεθα ἀπ' ἐναντίας, καὶ πρὸς μεγαλητέραν ἐνύσχυσίν του, ἢ Ἀγγλίζωμεν, ἢ Ῥωσίζωμεν, ἢ Γαλλίζωμεν, κατὰ τὰς περιστάσεις, λησμονοῦντες ἀπέναντι ἐλπίδων ποταπῶν, καὶ αὐτὸν τὸν Ἐθνισμόν μας, καὶ αὐτὴν τὴν καταγωγὴν μας, ὁ μέγας οὗτος πειρασμός, ἡ τρομερὰ αὕτη κατάρα τότε μόνον θέλει παύσει, ὅτε τὸ ἔθνος διὰ τῆς ἠθικῆς του ἀναμορφώσεως, συναισθανθῆ τὸ κακόν διότι ἡ ραδιοργεῖα τότε δὲν θέλει εὐρῆ πλέον τοῦ λοιποῦ τροφὴν εἰς τὰ σχέδιά τῆς. Τοιοῦτοι θέλουσι εἶσθαι οἱ καλοὶ καρποὶ, τοῦ Μεγάλου συνεταιρισμοῦ τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ἀρετῆς.

Ἐθνοσυνελεύσεις ὄθεν συγκεκριμένη, κατὰ μέγα μέρος τουλάχιστον, ὡς εὐελπιζόμεθα, ἐξ ἀτόμων διακεκριμένης ἀρετῆς, καὶ ἰκανότητος ἐπιλαβανομένη τῆς περιμενομένης πράξεως, τῆς συντάξεως δηλονότι τοῦ μεταξὺ τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ θρόνου συντάγματος, θέλει βεβαίως ἀναγνωρίσει ὅτι πρώτη, ἀρχὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς Ὀρθοσκείας, ὁ ἀκρογωνιαίος οὗτος λίθος τοῦ μεγάλου Πολιτικοῦ Οἰκοδομήματος. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, καίτοι μετὰ λύπης μεγάλης, ὅτι ἂν ἡ Ὀρθοσκεία, δὲν ἐξέλκειπεν παντελῶς, εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι εἰς τε τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Ἑ-

ἂν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὀφείλει εἰς αὐτὴν ἐξαιρετικῶς, τὴν τήρησιν τῆς Ἐθνικότητός του, συνταυτίσαν, διαρκούσης τῆς σκληρᾶς τυραννίας Ὀρθοσκείαν, καὶ ἐθνικότητα· ἂν εἰς αὐτὴν ὀφείλει τὸ θάρρος τῶν θαυμασίων κατορθωμάτων του καὶ τέλος αὐτὴν τὴν πολυστένακτον ἀνεξαρτησίαν του, εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι αὕτη πρέπει διὰ τοῦ συντάγματος νὰ σερεωθῆ, ἐπὶ ἀκλονήτων βάσεων, διὰ τῆς καταστροφῆς πάσης ἐμμέσου, ἢ ἀμμέσου ἐπιβροῆς ἐναντίας πρὸς τὸ ἀποκλειστικὸν μεγαλεῖον καὶ δόξαν τῆς.

Παραδεχομένης τῆς πρώτης ἀρχῆς ταύτης, καὶ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, μεταβαινούσης εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ συντάγματος, ἑτέραν πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ἐν ἑαυτῇ ἀλήθειαν πικρὰν, ἐκείνην δηλονότι ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἦτον εἰσέτι ἐπίδεκτικόν, νὰ κυβερνηθῆ συνταγματικῶς· οὐδεὶς εὐσυνειδήτος δύναται νὰ ἀντιτείνῃ τὴν πικρὰν ταύτην ἀλήθειαν, διότι ἐν τῷ διαστήματι τοῦτο, οὐδὲ τὸ ἔθνος ὠφελήθη οὐδὲ καρποὶ καλοὶ ἀνεφάνησαν. Ἀλλὰ τοῦ συντάγματος ἤδη καθυδρθηέντος, καθῆκον ἱερὸν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἶναι, νὰ συντάξῃ τὸ νέον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φέρῃ καρπὸν καλόν, καὶ βέβαιον, καὶ ἐπομένως, πρὸς τὸν μέγα τοῦτον σκοπὸν, καὶ πρὸς τὸ ἀποκλειστικὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους, ἀνάγκη πᾶσα τὸ σύνολον τοῦ Συντάγματος νὰ κλίνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπὲρ τοῦ θρόνου. Καίτοι αἰείποτε ἠσπασθημεν τὰς συνταγματικὰς ἀρχάς. Πρέπει ὅμως ὁ συνετός Ἄνθρωπος, ὡς ὁ σοφὸς νομοθέτης νὰ ἐφαρμόξῃ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν νόμον, σύμφωνα πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους, καὶ πρὸς τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν· ὅταν ἀρχὴ τοιαύτη, δὲν ὀδηγῆ τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις, οὐχὶ μόνον καρποὺς καλοὺς δὲν δύναται ποτὲ τὰ καλὰ νὰ φέρωσι ἀλλ' ἀπεναντίας αὐτὰ γίνονται, κακῶν συνεπειῶν αἷτια. Διὰ ποῖον αἷτιον ἡ Ἑλλάς δὲν συνέταξεν εἰσέτι πολιτικὸν Κώδικα, πρὸς ὀδηγίαν ἀπάντων; διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἦτον μέχρις ὧρας ἐπίδεκτικόν, ὑφισταμένων εἰσέτι τῶν ἐθιμῶν καὶ ἔξεων τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως, ὡς περ καὶ ἐν Ἐπτανήσῳ ἐν τῷ Ἀστυκῷ Κώδικι, διετηρήθησαν οἱ περὶ ἀδιαθέτου κληρονομίας νόμοι, οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ὑπὸ τὴν Ἐνετικὴν Κυβέρνησιν, οἷτι δὲν εἴμεθα οὐδὲ ἡμεῖς ἐπίδεκτικοὶ διὰ μῖς, νὰ δοκιμάσωμεν τὴν ἐπαισθητὴν ὀρατορὰν τοῦ νόμου, καὶ τοὺς τὴν σήμερον τὸ πλεῖστον μέρος ἐπιθυμῆ τὴν μεταρρυθμίσιν του σύμφωνα πρὸς τὰς νομοθεσίας τῆς Ἑυρώπης, καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Αἰῶνος.

Ἀνάγκη ὄθεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ σύνολον τοῦ Συντάγματος, νὰ κλίνῃ ὑπὲρ τοῦ θρόνου, καὶ τοῦτο ἰσχυρίζομεθα, πρὸς τὸ ἀποκλειστικὸν συμφέρον καὶ ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους.

Ἡ Λαμπρή.

«Ἡ λαμπρὴ ἐπλάκωσε· ἔλεγαμε σήμερα-δεκαπέντε·
καὶ τὸ λέγαμε μ' ἐκείνην τὴ φρίκη τοῦ ἤθελε ποῦμε
» Ἡ Ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπλάκωσε. Ἡ φρικώδης Λαμπρὴ!
» φρικώδης, ἐπειδὴ ἀπὸ ἑορτῆν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐκά-
» μετε ἑορτῆν τοῦ Βάκχου· καὶ, ἀντί, νῦν τὴν ἑορτά-
» ζετε μὲ συντριβὴν καρδίας, μὲ ταπεινοσύνην καὶ μὲ
» ἀγάπην, τὴν ἑορτάζετε· ἐξεναντίας μὲ συντροπὴν στα-
» σιδιώνε, συμπάρωνε, καὶ καμπάνωνε!...»

Ἡ Λαμπρὴ ἐπέραςε· λέμε σήμερα· καὶ τὸ λέμε μ'
ἐκείνην τὴν ἀναισθησίαν τοῦ ἤθελε ποῦμε ἢ Ὀργὴ τοῦ Θεοῦ
ἐπέραςε. Δόξα σοι ὦ Θεός· τὰ βακχικὰ λαμπριάτικα
συνήθεια τοῦ χυδαίωνε ἐπεράσανε, καὶ μ' ἔβρασε μὲ τῶρα
νὰ ἀναπνεύσωμε... Μόνον ὅσοι ἐλάβανε τὰ παιδιότους
λαδομένα, κολοβωμένα, στρεβλωμένα ὅποσδήποτε ἀπὸ
τὴν παραφροσύνην τὴ λαμπριάτικη, ἐκείνοι μόνον οἱ δυ-
στυχεῖς θὰ μείνουνε στὸ πένθος τοῦ δυστυχήματος.

Τὰ λαμπριάτικα βακχικὰ καρναβάλια ἐπεράσανε!
Ἄμποτε νὰ μὴ ματῶνται πλέον! Ἄμποτε νὰ μᾶς
εὐσπλαγχνισθῇ ὁ Θεός, νὰ μεταστειλῇ τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, νῦν τὸν μετασταυρώσωμε (οἱ Χριστιανοὶ τῶρα),
γιὰ νὰ ματαβαλῇ ἀπάνου ἢ θρησκείατος, ἢ θρησκεία
τοῦ Εὐαγγελίου, ἢ θρησκεία τῆς ἀρετῆς, καὶ νὰ παύσῃ
πάλιν ἡ θρησκεία τοῦ συμπάρωνε, τῆς κυλιᾶς, τῆς μέ-
θης, καὶ τῆς αἰσχρότητας.

Ἡ βακχικὴ τούτη λαμπριάτικη Ὀργία μᾶς ἤφερε ὡς
κ' ἐφέτο τὰ δυστυχήματα τοῦ μᾶς ἤφερε πάντα. Οἱ
χυδαῖοι, μεθυσμένοι ἀπὸ συνήθειο λαμπριάτικο, ἐς-
μπαροκοπήσαν τὴ χώρα, καὶ στὸ συμπαρακοκίπισμα ἐ-
στρεβλοθήκαν· κ' ἐκείνοι, κ' ἐστρεβλόσανε καὶ ἄλλους ἀ-
θόους· ἢ ἱεραγεῖς, ὅλες ἐπιγιγῆκανε μέσα στὸ θόρυβο
συμπάρωνε καὶ καμπάνωνε (1)· τὸ Εὐαγγέλιο τὸ ἴδιο,
ἔγινε κ' ἐφέτο, καθὼς γένετα πάντα, αἰτίαι συντροπῆς
καὶ ἀλαγαμῶ! Ἡ ἀτομικὴ ἀσφάλεια ἔλειψε, καὶ κα-
θίνας ἔτρεμε εἰς τοὺς δρόμους. Ποιοὶ φρόνημοι οἴ-
κογενεῖαρχαι ἐκλεισθήκανε διαρκούσης τῆς μανιόδου
παραφροσύνης, μὲ αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τὴν οἰκογέ-
νειαν νὰ μὴ ἀνοίξῃ ἢ πόρτα, νὰ μὴ ἔβγη κανένας
ἔξω!... Τὸ βράδι οἱ χυδαῖοι, μεθυσμένοι ἀπὸ συνή-
θειο λαμπριάτικο καὶ ἀπὸ κρασί, ἐπερνούσαν ἀπουκά-
του ἀπὸ τὰ σπήτια μᾶς τραγουδόντες τραγούδια ἄτρο-
παλὰ καὶ αἰσχρά!...

Ἴδου ἡ κατάστασις τῆς θρησκείας εἰς τ' ἀνατολικά
τοῦτα μέρη. Μία τέτοια κατάστασις δὲν ἔμπορεῖ πλέον
νὰ πᾶν ἔμπρός· ὁ δέκατος ἑνάτος αἰῶνας δὲν τὸ συγ-
χωράει.

Πρόβλεψες! Πρόβλεψες! Πρόβλεψες!...

ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

(Ἐναρχόμεθα).

(1) Μίαν ἐντιμὴν ἐξαίρεσην γνωρίζουμε εἰς τὸν Ἅγιον
Γεράσιμον, εἰς τὴν Πλάκα. Ἡ Ἐκκλησία τούτη συχνά
ζῆτει εἰς μέγα μέρος ἀπὸ Κυρίου καὶ ἀπὸ Κυρίας. Οἱ
Κύριοι ὅθεν ἠμπορέσανε καὶ ἐπῆραν ἀπάνου τοῦ, τὴ δι-
εῖθονσε, καὶ δὲν ἐσυγχώρεσαν κανένα ἄπρεπο μέσα εἰς
Ἐκκλησίαν. Ἴδου παράδειγμα ν' ἀκολουθηθῇ.

Ποίησις.

Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ μιμηθῶμεν τοὺς πλή-
ρεις ἀρμονίας, φαντασίας καὶ χάριτος στίχους τοῦ
μεγάλου Ποιητοῦ τῆς ἡμέρας, τοῦ κατὰ τὸν φιλέλληνα
Λενορμᾶν Μοράρχου τῆς Νεοελληνικῆς Καλλιτεχνίας,
ἀν δημοσιεύωμεν ὅθεν τὸ παρακατιὸν κλέφτικόν μας
ἀπόσπασμα τὸ κάμνομεν διὰ νὰ δεῖξωμεν ὅποιον ἐπιβ-
ροῦν ἐξασκεῖ τὸ δαιμόνιον τοῦ Βαλαωρίτου πνεύμα καὶ
ἐφ' ἡμῶν τῶν κακοφώνων αἰοδῶν τῆς Διαολοποθήκης.

Σ' ἕνα κοντρεὶ θεόχτιστο κάθεται διπλοπόδι
Ἐνας γεροπαλήκαρος, ὁ Κίτζος ὁ... Ἀγραφιώτης.
Στρίφτει μουστάκα θεριακὰ καὶ τσουντοβελονάτη
Ποῦ ἢ γῆ δὲν ἔχει δευτέρην νὰ μετροθῇ μ' ἐκείνην
Μία τσοῦντα τὴν Ἀνατολὴν, ἢ ἄλλη κυττάει τὴ Δύσει,
Καὶ ἢ δυὸ μινᾶνε πόλεμο, λὲς κ' εἶνε γιγατανία!
Καιρὸς θενᾶρτει καὶ γι' αὐτὴν, παράξενο δὲν εἶνε,
Ποῦ ἢ ἀνεβῆ στὸν οὐρανὸν ἄν τοῦ Σαμουὴλ τὸ βᾶσο,
Νὰ πᾶν νὰ εὐρῆ τὴ θέση τῆς στὸ θεῖκό Μουσεῖο!
Ἔτσι κ' αὐτὴ στὸ ἀνέβασμα ψηλὰ θὲν ἀρμενίζη
Κι' ὅθεν περάσει λάμπαξες καὶ πάγο θὲν ἀφίνη
Κι' ὄχι πλειὰ μαύρη ἄν καπνός, σὰ σύγνεφο, σὰ ξάσο
Μὰ κάτασπρη, μωρὸς παιδιὰ, ἄν πάγο τοῦ θανάτου
Μὲς τὸν αἰθέρα σὰ σπαθί, σὰ χάρος θὰ διαβαίνει!
Ἄιντε ὄρε Κίτζο, σῆκο ὄρθος βάρει τὸ καρυοφύλλι
Ὁ γερο-Πίνδος νὰ σισθῇ, ν' ἀκούσῃ ἢ Βαλαωρά,
Νὰ τειναχθῇ ἢ φλοκάτα σου, μόσχο ὡς ἐκεῖ νὰ στείλῃ,
Νὰ τῆς θυμῆσῃ τὰ παιδιὰ, ν' ἀναστηθῇ ἢ ψυχουλά.
Ν' ἀναστηθῇ, νὰ τειναχθῇ νὰ ἐμπόρει καὶ ἢ δική μου,
Νὰ πάρῃ πλήθεια δύναμι, νὰ χύσῃ πλήθεια φλόγα,
Ὅσο εἶν τὸ πρόσωπο τῆς γῆς τόση φωτειὰ νὰ δώκῃ
Σὲ Δύσει καὶ σὲ Ἀνατολὴν, ἀπὸ βορρῆαί σὲ Νότο
Νὰ ἰδῶ ν' ἀνάψουνε ἢ στερεΐαις, τὰ πέλαγα, τὰ ὄρη,
Τὰ πεθαμμένα τὰ κορμιὰ νὰ ἰδῶ νὰ ταραχθοῦνε,
Νὰ ζεσταθοῦν τὰ κόκαλα σὰ μὴ φορὰ στὸ Σουλι,
Νὰ μεγαλώσουνε ἢ ψυχαῖς νὰ γένουνε Οἰκουμένην,
Νὰ πολεμήσῃ πάλῃ ἢ γῆς μὲ τὴν ἀθανασία,
Νὰ ἰδῇ μὲ τρόπο ὁ Οὐρανὸς τὴ λυσσασμένη μάχη,
Τ' ἄστρα ἕνα ἕνα νὰ χαθοῦν καὶ ἢ μάχη νὰ μὴ σόνη.

Νὰ πεταχτῶ ψύχα κ' ἐγὼ μὲς τὴν κορφή τ' Ἀγράφου,
Κοντάσου γεροπαλίκου νὰ κάτσω διπλοπόδι,
Νὰ μυριστῶ ὄρε μὴ φορὰ σουβλί μὲ κοκορέτσι!
Μὲ τὸ ἕνα ὄρε νὰ τὸ βαρῆς μὲ τὸ ἄλλο νὰ τὸ στρίφτῃς,
Κ' ἐγὼ ἐδεκεῖ στὸ πλάγι σου νὰ λέω ψύχα τραγοῦδι·
Πὸ νὰ μοῦ πάρῃ τὴ φωνὴ τοῦ Πίνδου ἢ Κουκουδίγι
Ὡς τὴν ἐπῆρε μὴ φορὰ στὸ Ὀλιβερό Γαρδίκι
Κι' ἐλάμπαξες ἄχαρα παιδιὰ τὴν νύχτα μὲς τὴν κλινὴν
Σὰν τὰ πολλάκι ἐπὶν ἀγρὸ μὴ Παλιόρουκεφάλη
Πὸ νὰ τὴ σέση μακρὰ στὸ μέγα Μοναστήρι,
Μὲς τὴν Ἁγία μᾶς Σοφίαν κ' ἀκούη πούλιό περα,
Παπᾶς καὶ Διάκος ἐκεῖ ἐρεῖ ὅαν τῆς θυμιατίζου,
Λιθωσιμένη ἄλλο πούλι νὰ μᾶς τὴν ξαναφέρῃ,
Ν' ἀναστηθοῦν τὰ νεῖατα σου κ' ἐμέναν ἢ ψυχουλά!
Ἄιντε ὄρε Κίτζο σῆκο ὄρθος, βάρει τὸ καρυοφύλλι,
Βάρειτο μὴ, βάρειτο δυὸ, βάρειτο τρεῖς καὶ πέντε.

Νὰ λαβωθῆ, νὰ σκοτωθῆ, τὰ σωθικὰ νὰ βέψουν,
Νὰ πάρῃ ἡ Πόλι τὴν καρδιά, ἡ Ἄθῆνα τὰ πλεμόνια,
Ἡ Θεσσαλία τὸ γαῖμα του, ἡ Ἐφτάνησο τὸ σκότι
Καὶ ἡ Κάψο-Βαλαώρα μας ἀπὸ μυαλὰ μία ψύχα! . .

Φύρδην-Μίγδην.

Ἀποποιήσεως ἐνταῦθα τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιψηφίσῃ
450 λίρας πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως, ἐνῶ 700 πρὸ
τινος χρόνου ἐπεψήφισε διὰ τοὺς Γάμους τοῦ Πρίγκηπος
τῆς Οὐαλίας (Ich dien III). Ὁ Ἐπαρχος ἔλαβε τὴν ἐμ-
πνευσιν νὰ σχηματίσῃ πολυμελῆ ἐπιτροπὴν ὑπερείμων
ἐπαίτων ἵνα ἐκ τοῦ πολυεσπλάγγου Κερκυραϊκοῦ κοι-
νοῦ συνάξῃ τὸ ποσόν, καὶ οὕτω μὲ τὰ ξένα κόλυβα ἀνα-
βῆ ὁ Γ, ἡ δ Δ, ἡ καὶ ὁ Κ. τὰς βαθμίδας τῆς εὐνοίας τῆς
Α. Ἑλλ. Μεγαλειότητος. Συσταίνεται συγχρόνως εἶδος τι
Βασιλικῆς Φρουρᾶς τὴν ὁποίαν λέγεται ὅτι θὰ διευθύνῃ
ὁ υἱὸς τῆς Α. Ἑλλ. Ἐθνικότητος. Ἄγνοοῦμεν ἂν οἱ νέοι
οὔτοι Moschettieri θὰ ᾔνε ἵππεις ἢ πεζοί, κατ' ἀμφο-
τέρως ὅμως τὰς ὑποθέσεις παρίστανται προσκόμματα οὐ-
χι ἀδιάφορα— Ἴππεις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ᾔνε ὅλοι α'.
διότι οἱ περισσότεροι δὲν ἔμαθον νὰ ἐπιβαίνωσιν ἵπλους
καὶ . . . τὰ ἐπίλοιπα εὐκόλως ὑπονοοῦνται — Πεζοὺς
δὲν τὸ πιστεύομεν νὰ τοὺς ἴδωμεν παρακολουθοῦντας τὴν
Α. Μ. ἄλλως θὰ εἶχον *une fausse ressemblance* μὲ τοὺς
Spahis τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ μὲ τοὺς Φελάχους
τῆς Αἰγύπτου ἢ μὲ τοὺς Ἀγωνιάτας τοῦ τόπου καὶ ὁ-
πωςδήποτε ἤθελον μᾶς σκανδαλίσει.

— Γράφουσιν ἀπὸ Λονδίνον εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἐφημε-
ρίδας. « Πάντες δυσαρεστοῦνται ἕνεκα τῆς κατεσκευασμέ-
νης ἀναχωρήσεως τοῦ Γαριβάλδη· 467 ἐπιτροπαὶ εἶχον
ζητήσει νὰ τῷ παρουσιασθῶσι, καὶ 267,000 αἰτήσεις τῷ
ἔγινον ἐκ μέρους νέων καὶ ὠραίων Κυριῶν ἵνα ἀξιωθῶσι νὰ
λάβωσι τρίχας τινὰς ἐκ τῆς κόμης του. Ἄλλ' ὑπολογισ-
μοῦ γενομένου ἀπεδείχθη, ὅτι ἀφοῦ ἤθελεν ἐξ ὀλοκλήρου
ξυρισθῆ ἢ τε κεφαλὴ καὶ γενιάδα τοῦ ἥρωος, ἤθελον
χρειασθῆ πρὸς συμπλήρωσιν καὶ 123 Περούκαις, δὲν ἠ-
θέλησεν ὅμως ὁ Μέγας Ἰταλὸς νὰ προσρέξῃ εἰς τοιοῦτον
φρενακισμὸν, ἐν τούτοις ὁ ἥρωος τοῦ αἰῶνος ἀναχωρεῖ ἐκ
τῆς Πατρίδος μας— Ἡ συγκίνησις δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ
ἐξακολουθῆσωμεν. . . »

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Κεφαλληνίας ὅτι οἱ ἐκεῖ πο-
λιτικοὶ μας ἤρχισαν τέλος πάντων μὲ τὰ σωστάτους νὰ
συσκέπτονται περὶ τῶν ἐπικειμένων Ἐκλογῶν, ἀναθέ-
σαντες τὴν διεύθυνσιν ὅλων τῶν περισπουδάζστων ἀντι-
κειμένων ὅπου ἔπρεπε νὰ τὴν ἀναθέσωσι . . ἡ συγκί-
νησις δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ τελειώσωμεν!

— Ἐνταῦθα πολλὰ καὶ ποικίλα τὰ περὶ ὑποψηφίων
ἀδόμενα ἀλλὰ τὰ πλεῖστα δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ὑπό-
στασιν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ἀριθμὸς θὰ εἶνε μέγας
ὥστε οἱ Ἐκλογεῖς ἂν θελήσωσι εἰς τὸ ποσόν θὰ εὕρωσι
καὶ τὸ ποῖόν.

— Λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐξοικονόμησιν τῆς

ἀθλιότητος τοῦ Ταμείου μας θὰ ἐπιβάλλει, ὡς προσὲν
ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, εἰς τοὺς ὑποψηφίους μας νὰ παρου-
σιασθῆ ἕκαστος εἰς τὴν ἐκλογικὴν παλαίστραν μὲ τὴν
κάλπην τῶν κατασκευαστέων καθ' ὅλα ὁμοίμορφον μὲ
μίαν μεγάλην Κάλπην-modelle ἴδωμεν.

— Ζητοῦμεν συγγνώμην εἰς τὰς Κυρίας τῆς Γυναί-
κοσυνηλεύσεως ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν
τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὰ πρακτικὰ τῶν. Θέλομεν τὸ
πράξει προσεχῶς.

— ἔχομεν δύο κρούσματα Εὐφλογίας εἰς Ζάκυνθον
καὶ ἓν εἰς Κέρκυραν. Συνιστῶμεν προσοχὴν εἰς τὸν Ἰ-
γειονόμον Κεφαλληνίας!

— Ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ τὰς 12 Μαΐου Ε. Π. διὰ
Σύρον καὶ ἐκεῖθεν περιμένεται εἰς Κέρκυραν.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙ.

Συχνὰ μοῦ ἀποδίδονται ἄρθρα τὰ ὁποῖα δὲν γράφω.
Πιστέψετε μου— Ὅταν τὰ ἄρθρα μου ἦναι τέτοια, ποῦ
νὰ ἔμπορῇ νὰ μοῦ ζητηθῆ λογαριασμὸς, τὸ ὄνομά μου
τότε δὲν τὸ οἰκονομάω ποτέ.

Τὰ Δύο Δέλτα, τῶν ἀριθ. 90—91, δὲν τὰ ἔγραψα
ἐγώ.

ΑΝΑ. ΔΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Scrivono da Roma alla Gazzetta Popolare di Ca-
gliari.

Giorni sono attaccata allo zoccolo della statua
del Santo Padre si vide questa Pasquinata.

D. Che ha?

R. TUMORE

D. Da che è prodotto?

R. Cava il T.

D. E poi che avverrà?

R. Cava l' U.

D. E quando?

R. Cava l' M.

D. E chi verrà?

R. Cava l' O.

D. Chi?

R. Cava l' R.

Ἴνα μὴ καθυστερήσωμεν εἰς τοὺς προσφιλεῖς ἡμῶν
Συνδρομητὰς τὸ φύλλον, ἐκδίδωμεν τὸ παρὸν ἀπὸ
Κέρκυραν, ἐπομένως εὐελπιζόμεθα ὅτι θέλει μᾶς
συγχωρηθῆ ἂν παρουσιαζώμεθα εἰς τὸ Κοινὸν en
desabillé καὶ ἄνευ ἐπικεφαλίδος, ἐπειδὴ τὴν κεφα-
λὴν μας τὴν ἀφήσαμεν εἰς Κεφαλληνίαν, ἀσθενῆς
καὶ ὀδοιπόρος ἀμαρτίαν οὐκ ἔχει.

Ὁ Συντάκτης Π. ΦΙΛΑΔΕΛ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τυπογραφεῖον ΕΡΜΗΣΟ ΑΝΤΩΝΙΟΥ(ΤΕΡΖΑΚΗ).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ.Σ.3.41.Φ1.0084

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ